

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У 10820/10 (2009)
03.06.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латинковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље Р. С. из Б. Б., чији је пуномоћник Д. Ј., адвокат из Б. Б., ул. ... бр...., поднетој против решења туженог органа Министарства рада и социјалне политике Републике Србије, број 580-02-00623/2009-11 од 11.06.2009. године, у предмету породичне инвалиднине, у нејавној седници већа одржаној дана 03.06.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем које је донето у поступку ревизије и поводом жалбе Р. С. и С. С., у ставу 1. диспозитива жалба се делимично усваја и у ставу 2. диспозитива поништава се решење Општинске управе општине Б. Б. 02 број 580-177/08 од 16.03.2009. године и решава да Р. С. престаје право на породичну инвалиднину са 18.10.1997. године, због заснивања ванбрачне заједнице, а М. С. и С. С. се признаје право на породичну инвалиднину, како је наведено у диспозитиву тог решења, с тим што се за С. С. утврђује да је неосновано примио наведене износе на име породичне инвалиднине и на име увећане породичне инвалиднине, укупан износ од 497.181,00 динара, а Р. С. на име породичне инвалиднине неосновано је примила износ од 491.464,00 динара. Решењем првостепеног органа од 16.03.2009. године, у тачки 1. диспозитива Р. С. престаје право на породичну

инвалиднину закључно са 01.11.1997. године, у тачки 2. диспозитива М. С. и даље припада право на породичну инвалиднину почев од 01.09.2007. године, у тачки 3. диспозитива С. С. и даље се признаје право на породичну и увећану породичну инвалиднину, с тим да у периоду од 01.07.2007. до 30.09.2008. године нема наведена права, у тачки 4. диспозитива корисници се обавезују да пријаве сваку промену која утиче на коришћење и престанак ових права и то у року од 15 дана, у тачки 5. диспозитива утврђује се да је С. С. у периоду од 01.07.2007. до 30.09.2008. неосновано исплаћен наведени износ, у тачки 6. диспозитива утврђује се да је Р. С. неосновано исплаћен износ за породичну инвалиднину у периоду од 01.11.1997. до 01.09.2008. године и у тачки 7. диспозитива да ће се питање повраћаја наведених износа решити у посебном поступку.

Тужиља у тужби, коју је поднела Врховном суду Србије дана 28.07.2009. године и која је код тог суда заведена под посл.бр. У. 5657/09, оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права. Наводи да је тужени орган погрешно применио одредбу члана 73. став 1. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, којом је јасно прописано да право на породичну инвалиднину престаје брачном другом ступањем у брак, па се тужени орган погрешно позива на члан 13. став 3. наведеног закона, који одређује круг лица која могу да остварују основна права као чланови породице палих бораца. Како тужиља није ступила у брак, то сматра да јој је незаконито престало право на породичну инвалиднину као и утврђена обавеза да врати наведени износ, јер се не ради о неосновано примљеном износу. Предложила је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 111/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Срије и окружних судова у којим до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог закона.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени

гласник РС“ број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је у поступку ревизије и поводом жалбе поништио решење првостепеног органа и одлучио да тужиљи престаје право на породичну инвалиднину са 18.10.1997. године, због заснивање ванбрачне заједнице, у складу са одредбама члана 13. став 3., члана 73. став 1. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца и да је за последње три године тужиља неосновано примила на име породичне инвалиднине наведени износ, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Према одредби члана 13. став 3 Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца („Службени лист СРЈ“, број 24/98...25/00) са члановима уже породице изједначено је лице које је са палим борцем до његове смрти живело у ванбрачној заједници, ако је са њим имало деце. У члану 73. став 1. истог закона је прописано да право на породичну инвалиднину и остала права по овом закону, трајно престају брачном другу ступањем у брак, осим ако су та права стечена по основу неспособности за привређивање насталих пре навршених 45 (удова), односно 50 (удовац), година живот.

Из списка паредмета произлази да је тужиља остварила право са двоје деце на породичну инвалиднину по палом борцу на основу решења Општине Б. Б. број 580-177/98 од 29.12.1998. године, а из записника о саслушању пред првостепеним органом од 19.09.2008. године се види да је тужиља изјавила да живи у ванбрачној заједници са Г. Г. у његовој кући и да са њим има двоје деце и то В. Г., рођену и сина Л. Г. рођеног ... године. Како је у поступку неспорно утврђено да је тужиља ступила у ванбрачну заједницу у којој има двоје заједничке деце, то у складу са наведеним одредбама закона, правилан је закључак туженог органа да даном рођења првог детета из ванбрачне заједнице тужиљи престаје право на породичну инвалиднину, с обзиром на то да се ванбрачна заједница изједначава са брачном по члану 13. став 3. наведеног закона, код остваривања права, па аналогно је и код престанка права по члану 73. став 1. истог закона.

Суд је ценио наводе тужиље али налази да су исти неоновани јер је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјални пропис на

који се позвао.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 03.06.2011. године, 15 У. 10820/10 (2009)

Записничар
Вукица Латинковић, с.р.

Председник већа – судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РР